

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Quæstio XXX. In Tit. XXX. De Eo, Qui Furtive Ordinem Suscepit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

monium; secus tamen est hodie. R. 2. illis textibus (ex c. si officia, dist. 59 & c.) non rectè probari, antiquitus non fuisse hunc in Ordinibus ascensum gradualem. Illorum enim temporum fuit consuetudo, ut licet singuli Ordines, vel plures

(v. g. minores simul, aut hi cum Sub.Diaconatu) unus post alium conferretur, illi tantùm nominarentur, ad quorum officia Ordinati destinabantur; vel qui eodie ultimò collatus est; id quod notat Gonzalez cit. n. 7.

QUÆSTIO XXX.

IN TIT. XXX. DE EO, QUI FURTIVE ORDINEM SUSCEPIT.

1131

Furtive Ordinem suscipere, dicitur, qui cum suscipit clandestinè, quod variis modis fit; 1. quando sine ordinatione & consensu Episcopi, vel sine examine in numerum Ordinandorum irrepit, ut dicitur c. quando Episcopus, dist. 24. & c. Extra conscientiam dist. 44. 2. Quando admittitur ad minores Ordines tantùm, unà & eadem die Subdiaconatum suscipit, c. 2. h. t. 3. Quando quis contra Superioris inhibitionem, eodem die ad suscipiendos duos sacros Ordines se ingerit. 4. Quando per saltum ordinatur. Gonzalez autem h. t. in c. 3. n. 2. ait, furtivam Ordinum susceptionem vel ordinationem dici, quoties fit contra canonum statuta, de quibus supra. Unde in hoc titulo resolvitur, quæ censura, vel pœna sic furtivè ordinatis iure statuta sit? ad hoc R. 1. cum, qui furtivè suscipit Ordinem, esse suspensum ab exercitio, seu usu Ordinis, nisi cum eo fuerit dispensatum, c. 1. h. t. & si ab hoc prohibitus fuit sub excommunicatione, fieri quidem suspensum ab executione Ordinis sic suscepti; non tamen irregularem; ratio secundæ partis est, quia secundùm Canones ille fit irregularis, qui censurâ ligatus exercet aliquem actum Ordinis, à quo est prohibitus, c. 1. de sentent. & re judic. in 6. & c. 1. de sentent. excomm. in 6. sed in censura suscipere ordinem, non est exercere actum ordinis; ergo: ratio partis primæ est ex c. innotuit 3. h. t. nam nec in hoc, nec in præcedentibus capitulis ulla fit mentio, nisi suspensionis ab usu Ordinis suscepti. Ita Gibalinus de Irregularit. c. 5. q. 1. n. 31. dub. 6. Leander tract. cod. D. 20. q. 4. & alii.

1132

R. 2. illum, qui furtivè suscipit Ordinem

ab eo Episcopo, qui hoc prohibuit sub excommunicatione, eo ipso incurrere excommunicationem; & quia nullus Ordo Ecclesiasticus suscipi, vel exerceri potest ab excommunicato, sine pœna suspensionis ab omnibus Ordinibus simpliciter, ut dicitur c. cum illorum, de sent. excomm. sequitur talem esse suspensum ab omnibus Ordinibus etiam minoribus, licet c. 1. & 3. h. t. loquatur solum de Sacris; quia solum continent speciem facti. In hoc tamen casu Episcopus quidem dispensare potest cum furtivè ordinato, ut possit ascendere ad superiorem Ordinem, si Religionem ingrediatur, ac in ea per aliquod tempus laudabiliter vivat, ut dicitur c. Veniens 1. h. t. non autem secus; aliud tamen est, si prohibitio sub anathemate non processit. Tunc Episcopus dispensare potest iure suo. Ita cit. c. 1.

R. 3. Quando Episcopus Ordinationi præmittit hæc verba: *non intendimus ordinare non examinatos, & approbatos*, cum, qui furtivè se ingessit, non esse ordinatum defectu intentionis in ordinante. Hæc enim vel intrinsecè pertinet ad valorem Sacramenti, ut satis communiter docent Theologi; vel certè est conditio sine qua non, aut terminus connexionis essentialis in aliquo pertinente ad substantiam Sacramenti.

Coeterùm occasione dictorum quæstio est, an quatuor minores, & Subdiaconatus, spectato iure communi, licitè conferantur, uno eodemque die? Responsio est affirmativa; quia id nullo huius juris textu prohibitum est, cum jus in contrarium asserti solitum expressè loquatur solum de duobus sacris Ordinibus eodem die non recipiendis; non autem de minoribus, & uno sacro; quia

In Tit. XXX. De eo, qui furtivè Ordinem suscepit. 247

quia quatuor minores ordines non dicuntur *sacri*. Ita Rebuffus in praxi beneficiorum, Tit. de Clericis ad sacros Ordines malè promotis. Vasquez in 3. p. tom. 5. D. 246. c. 5. n. 47. (& ex illo Cottonius in summa Dianæ, V. *Ordinis subiectum* n. 27.) qui expressè tenet, nullo iure prohibitum esse, eodem die conferre unum Ordinem sacrum cum minori. Et testatur Vasquez se vidisse sic prædicatum, & sine dubio sic fieri posse.

1134 Contrarium docet Joannes Maria Paserinus de Sextula Ordinis Prædicatorum, tom. 2. de hominum statibus, q. 189. Inspecione 10. c. 4. n. 839. dicens, suscipientem *sacrum ordinem simul cum uno minori*, esse suspensum ab eo, quem illegitimè suscepit ex c. *per literas*, de temporibus ordinat. citatque pro se, præter alios, Barbosa, de offic. Episcopi, allegat. 14. n. 1. & in Trid. Sess. 23. c. 13. n. 14. Sed c. *litteras*, expressè loquitur de *duobus sacris Ordinibus*. Tridentinum nullum verbum habet, quòd eodem die conferri non possit unus ordo facer cum altero minori. Barbosa in cit. loc. Trid. loquitur solum de *duobus sacris*, non autem *uno sacro, altero non sacro*. Rectius afferri posset c. 2. de eo, qui furtivè; ex quo Pirhing h. t. n. 7. docet, quod Sub-Diaconatus eodem die conferri non debeat cum minori ordine, nisi

alicubi vigeat contraria consuetudo, id, quod etiam tenet Barbosa in cit. c. 2. n. 2. Verùm cit. c. 2. ad hoc malè allegatur, cum solum loquatur de illo, *qui susceptis minoribus Ordinibus non contentus, eodem die Sub-Diaconatum ausu temerario* (seu furtivè) *suscepit*, ut exprimit ipse Barbosa cit. n. 1. & communiter Canonistæ, patetque ex titulo, sub quo ponitur c. 2.

Re. 4. Episcopum posse dispensare cum 1135 illo, qui susceptis quatuor minoribus eodem die etiam furtivè Sub-Diaconatum suscepit, ut in illis, quos furtivè non recepit, ministret. Idem est de Abbate, qui cum tali Clerico, si Religionem ingressus est, etiam in furtivè suscepto ordine dispensare potest, ut dicitur cit. c. 2. cuius verba sunt: *Cum H. lator presentium, sicut nobis suâ questione monstravit, ad tuam (ordinationis causâ) presentiam accessisset; juxta consuetudinem patrie sibi quatuor minores ordines contulisti, quibus non contentus, Sub-Diaconatum temerario ausu recepit. Quia verò idem Clericus in hoc factò multum excessit, mandamus, quatenus cum in minoribus duntaxat Ordinibus celebrare permittas. Si verò domum Religionis intraverit, & vita, & mores ejus exegerint Abbas (si voluerit) in aliis poterit Ordinibus dispensare.*

QUÆSTIO XXXI.

IN TIT. XXXI. DE EXCESSIBUS PRÆLATORUM ET SUBDITORUM.

Remissis illis, quæ generaliter attingunt excessus, seu delicta tam Prælatorum, quam subditorum; nunc specialiter agendum est de excessibus Prælatorum in subditos, & horum in suos Prælatos; quos illi committunt, sibi subiectos gravibus mandatis, prohibitionibus, censuris, & aliis oneribus indebitè gravando; isti autem subiectionem, sub obligatione positam, negando.

ARTICULUS I.

Qualiter Prælati Ecclesiastici excedere, seu delinquere possint in Clericos sibi subditos?

Non est dubium, etiam Prælatos Ecclesiasticos, quandoque in tractandis suis subditis excedere, ipso iure id agnoscante, ut patet ex rubrica hujus tituli. Et quamvis *excedere*, alioquin idem significet, *ac superare, & antecellere*; hoc tamen loco idem